

6. Ím, csak markunkban viseljük a mi lelkünket.
Nagy keserűséggel esszük mi kenyerünket.
Félelem és sok rettegés megemészta minket:
Fegyver elől kietlenbe mentjük fejünket.
7. Nagy haragja vagyon rajtunk az Úr Istennek:
Természeti ellen élünk szent igéjének,
És ellene járunk minden ő szerzésének:
Ezzel adunk okot minden büntetésének.
8. Bizodalmunk vagyon benned, felséges Isten.
Mert megmaradsz mindörökké ígéretedben;
Ha gyötrődünk bűnünk szerint a mi testünkben:
Azért nem hagysz elszakadnunk tőled lelkünkben.
9. Vedd el rólunk, kérünk téged, nagy haragodat,
És újítsd meg már minékünk a mi napunkat;
Kegyelmes Úr Isten, tartsd meg mi házainkat!
Dicsérhessünk mindörökké mint szent Atyánkat!

» *De emlékezzetek a korábbi napokra, amelyekben miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet állottatok ki. Mert gyalázásokkal és gyötrésekkel nyilvánosan megszégyenítettek titeket, és társaikká lettetek azoknak, akikkel ugyanez történt... Ne veszítsétek el tehát bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. (Zsid 10,32–33.35)*